Motion

1984/85:2626

Stig Gustafsson m. fl.

De regionala utvecklingsfondernas verksamhet

De regionala utvecklingsfonderna spelar en viktig roll i näringspolitiken. Sedan utvecklingsfonderna bildades 1978 har deras verksamhet successivt byggts ut och förbättrats. Den regionalpolitiska kommittén har i sitt betänkande (SOU 1984:74) Regional utveckling och mellanregional utjämning föreslagit att utvecklingsfonderna också bör ges vidgade uppgifter inom regionalpolitiken och ökade resurser.

Med den centrala roll som utvecklingsfonderna har för samhällets stöd till mindre och medelstora företag är det nödvändigt att utvecklingsfonderna utvecklar goda kontakter med löntagarnas och företagens organisationer.

Nu vill här erinras om att vi från socialdemokratisk sida tidigare motionerat om sammansättningen av utvecklingsfondernas styrelser. Krav har i motionerna ställts att regeringen skall lägga förslag om vidgad representation för de fackliga organisationerna och företagarorganisationerna i styrelserna. Riksdagen har i en rad uttalanden ställt sig bakom våra krav.

Statens industriverk har på regeringens uppdrag kartlagt hur de regionala utvecklingsfondernas styrelser är sammansatta. Undersökningen visar att en majoritet av styrelseledamöterna har sin huvudsakliga sysselsättning inom näringslivet eller de fackliga organisationerna. Spridningen är dock mycket ojämn. Tjänstemannagrupperna lär t. ex. endast vara företrädda i hälften av utvecklingsfondernas styrelser. Industriverkets undersökning visar också att löntagarnas och företagens organisationer har små möjligheter att påverka valet av styrelseledamöter. Av de tillfrågade organisationerna ansåg hela två tredjedelar att de inte hade någon som helst möjlighet att påverka valet av någon ledamot i styrelserna. Flera organisationer, t. ex. TCO och SACO/SR, är också enligt sina stadgar förhindrade att nominera representanter till politiska uppdrag.

Representation i utvecklingsfondernas styrelser är naturligtvis inte den enda formen för kontakter och samarbete med arbetsmarknadens parter. I regeringens förslag till bildande av de regionala utvecklingsfonderna (prop. 1977/78:40) anförde föredragande statsråd att det till utvecklingsfondernas kansli/verkställande direktör borde knytas en beredningsgrupp för att möjliggöra "en ytterligare påverkan för organisationerna på beslutsprocessen i stiftelsernas styrelser". Beredningsgrupperna borde enligt föredraganden bestå av personer som utses efter förslag från de anställdas och företagens organisationer. I gällande avtal mellan staten och landstingen finns också angivet att sådana beredningsgrupper skall inrättas om en av huvudmännen så begär. Enligt vad vi erfarit har några beredningsgrupper

emellertid inte inrättats.

Andra vägar för att förbättra samspelet mellan utvecklingsfonderna och arbetsmarknadens parter kan vara att landstingen eller utvecklingsfonderna inbjuder löntagarnas och företagens organisationer till regelbundna diskussioner om de handlingsprogram som enligt utvecklingsfondernas stadgar skall finnas.

Regeringen har i december 1984 sagt upp avtalen mellan staten och landstingskommunerna om verksamheten vid de regionala utvecklingsfonderna. Enligt vår uppfattning bör regeringen i kommande överläggningar om nya avtal för utvecklingsfonderna kräva att arbetsmarknadens parter ges en självständig representation i utvecklingsfondernas styrelser eller att de på annat sätt ges insyn i och inflytande över utvecklingsfondernas verksamhet.

Vi hemställer

att riksdagen anhåller att regeringen upptar överläggningar med landstingen i syfte att ge löntagarnas och företagens organisationer insyn i och inflytande över de regionala utvecklingsfondernas verksamhet.

Stockholm den 25 januari 1985

STIG GUSTAFSSON (s)

STIG OLSSON (s) GUSTAV PERSSON (s)

GUNNAR THOLLANDER (s)